

Voința Banatului

Tribuna demnității bănățene

ВДОВИЧЕНІТІ:

Pesira praoj, inv. și plougar... .	200 lei pe an
Pesira înzestrelui	40 lei pe an
Pesira Antrenorului și Instanțăjii	2000 lei pe an
Pesira străinătate... .	800 lei pe an

Director Dr. Ioan C. Subire

Sub-redactor Iosif ALBU

Redactori:

Iosif T. Ghezzi

Theodor T. Petrice

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIE:

Timișoara I, Str. Lenau 4

Tipografia Românească, Telefon 11-79.

Inserție în redacție periodică la Trib. T-Tor, sub No. 25/1938

Parada oștiri

Nu se putea ca Dumnezeu să nu se plătească pe cel mai credincios naem pământesc, prin dărurile Sale.

Ploaia de Mai este o binecurelă antăzăre a Cerului.

Pământul sfânt al Ţării, însetat și adăparit, iar sănătatea „păinii de toate zilele” va rodii sănătatea Cerului.

Drapelele împodobite cu urmări, spălate de ploaie, păreau însoțit că și privirea neamului de pe care ruginea umilinței s-a sters cu sângele Eroilor. Fluturare de măngâierea vântului de primăvară, în faldurile celor trei coloni, ude de ploaie, era atât de demnă incât părea că în ele se adăpostește toate credințele neamului.

Ostașii noștri, în caderă marșuriști.

Încunjurăți de privirile, pline de dragoste neîncărcată și apresă, nădejde. Armata Patriei părea că întruchipează viața oștirei a lui Decebal, de la care a rămas neamului marca poruncă: „Ori Invigemus ori osuim e tuji”.

Din răsărit, glăsuirea fapelor victorioase, poruncă Impăratului României.

Stropile de ploaie spăluau boioanele armeelor și căstile oștirei dându-le strălucirea eroismului nostru legendar.

Toate sufletele românești s-au cunoscute, trăindu-se do cele două zeci și ună lăuturi de tun ce anunțau zorile celei a 10 zi a lunei lui Mai.

A fost o zi de reculegere ce a trecut calendaristic, dar impresiile și dorurile reliniate în „Zina Independenței”, rămân și se intensifică din zi în zi ce trece tot mai aprig.

Marele dor al Românilor, TARI MARE ȘI INDEPENDENȚĂ, și-a primit binecuvântarea lui Dumnezeu.

Preoții cu Crucea în fruntea oaslei Credinței duceti sufletele și brațele oțelile ale oștirei noastre spre hramul Bisericii și Neamului.

A venit Regele mândru, în răducător bun, înțelept și viitor altăre de EI, VOM INVINGE!

Suntem slujite plecate în „Antăzăre” Dumnezeu și Legiu Năsăudului Românești, încolo fruntea noastră nu se pleacă nimănui, deșă cu cum nu să plecat niciundată în decursul istoriei.

I. PATAŞAN BERDAC

Cronica săptămânii

Prima săptămână a lunii Mai, nu ne-a servit nici o surpriză deosebită nici de ordin militar, nici de ordin politic-diplomatic, deși în acest domeniu păreau inevitabile mari surpirze, în urma evenimentelor din urmă.

Întrădevenire se părea că lugubra descooperire din pădurea dela Katyn, va grăbi o linșezie a raporturilor dintre aliaj, sau măcar o precizare a intențiilor și planurilor sovietice de după răsboi. Nimic din toate acestea. Anglia nu este îndeajuns convinsă de masacrul dela Katyn, iar Soviile drept răspuns la insistențele guvernului polonez din Londra de a da lămuriri despre Polonezii din Rusia și despre oferirile dispărute în 1939 — a rupt relația diplomatică cu reprezentanții polonezi, în ciuda faptelor foarte aspre pe generalul Sikorsky pentru prezențile sale.

Anglia și Statele Unite se străduiesc să înțeleagă acest conflict rusu-polonez, spre a repara spărțura dintre aliaj, astăzi se explică deces cuvântările generalului Sikorsky în Radio Londra, care au lăsat împăciuitor. Tot prin această prismă trebuie privită plecarea la Moscova a lui Davies — fost ambasador al Statelor Unite la Moscova — ca trimis special al Președintelui Roosevelt. E firesc ca Anglia să fie penibil atât de conflictul dintre cei doi aliaj ai ei și să caute împăciuirea lor și situația ei e eu-

tat mai cindată cu căl și mult obligeată față de ambii aliaj. Conflictul n'a fost încă aplatanat dar se pare că ruptura ruso-poloneză nu este „definitivă”.

In cercurile politice au fost primite cu mult interes, dar cu rezervă, svinurile de pace din ultimele zile. Circulația tot mai insistent svinurile că s-ar putea face sondajii pentru pace germană și dispută să discute despre „pace” numai după „victorie”, iar Stalin, în cuvântarea de 1 Mai, se declară hotărât de a continua lupta cu toată indărâjirea. Deasemenea Anglia și Statele Unite — prin intensificarea războiului aerian și maritim — și-au dovedit voința de a continua lupta. Preocupa se vede forțele beligerante sunt departe de a fi obosite sau slabe și vor continua lupta cu mai multă violență.

Poate teatrele de luptă nu s-au înregistrat decât lupte locale. În Tunisa, în urma presiunii anglo-americane — trupele Axei au evacuat orășelul Mater, situat la 50 km. de Tunis. Anglo-americani atacă acum din trei părți, dar trupele Axei au posibilitatea de a se apăra în munți, inclusiv defensiva le este foarte favorabilă și chiar Anglo-americani contează pe lupte grele și indulgente.

D. B.

Octavian Goga

Duminică 9 Maiu s'a jinut în Catedrala din Iosefin parastasul pentru pomenirea celui ce a fost Octavian Goga. Marele Vizionar al neamului sănătatea lui de acum 5 ani, a lăsat un gol în rândurile celor aleși pentru conducerea națiunii românești. Bardul dela Giucea a plecat dintr-o lăsând legat printre un testament, pe succesorul care să ia cărăna neamului. El a designat pe omul care singurul poate conduce destinele românilor. Nouri grei, cari amintină la orizont și pe cari el-i-a văzut încă de pe când era în viață, la determinat că să lase cu limbă de moarte neamului pe alesul său. Dar, oamenii vremurilor n'au vrut să înțeleagă, să înțeleagă și să vădă pește apă-să, zilelor cari se scurgeau pline de îmbuhrătare, n'au ascultat cuvintele profesului și au lăsat că cea fost seris să se întâmple.

Poetul păsimirii noastre a predicat în pusă.

Si dat i-a fost lui, celui ce a cântat abuciunul unui neam incătușat, să dearmă somnul de veci. Tânărul lui să asculte același svârcelori, același plâns moștenit al jâranului care și lucează jina.

Farul dela Giucea s'a stins, dar umbra lui de acolo ne urmărește ca un blestem. Oltul doar

(Continuare în pag. III-a)

POISOARA

Când se scufur' florile...

(O lacrimă pe mormântul proaspet al unui elev-artist)

de Prof. Dr. I. Roșu-Roșioru

Suș umbrele unui duos amurg de Mai, când se scufură primele flori, și viața zimbeste din miliardele de bohoci de trandafiri abia încolțiti, — să coboră resenmat la mormânt, sub plonja primelor flori de cireș: înțărul student-artist Livi Olariu, împlinind abiu 21 de ani... Pe drumul de pe urmă, presărat de lacrimi de război, înțărul călărej-visător, Livi Olariu, dăcea cu sine nădejdea unul-nună și mandria de pe urmă a hărților săi părinți, ingenunchiat de moarte.

În vîrstă cea mai frumoasă, când viața zimbeste ademenită din flori și bohoci de floare și cîte liceare fir de iarbă în plină primăvară, — un visător abia trecut din visul său mai frumos, și-a dat tributul mor-

cret, de bucuria acestui tineret sgoemoios și fericit...

Cătă deosebire între Livi Olariu, „actorul” și cântărețul doinei vesele storse din viața sa măiestru, — și între Livi Olariu de azi, pornit pe drumul lăcerii...? Parcă a fost fătal refrenul dulce și înălțător, pe care-l cînăsește pe vremi ca nimeni altul, de altă ori, în fruntea colegilor săi „străjeri”:

„...iar când, frajilor m'o duce
Dale voi și-o și să mor...
Pe mormânt atunci să-mi pună
Mândrul nostru tricolor...“

Părinții îl destinaseră pentru cariera de medic. Dar Livi Olariu a rămas credincios talentului său de artist, pentru care a trăit, și poate, a și murit, înainte de vreme. În stârnișele părinților, — răspusul era acelaș: „Vă ascult, și fac orice carieră îmi recomandăți — dar vocația mea

(Continuare în pag. 3-a)

User Rating: Be the first one !

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură